

УДК 378.14

ЦИФРОВІ РЕСУРСИ НЕФОРМАЛЬНОЇ ОСВІТИ У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ ФАХІВЦІВ З ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ

К.П. Осадча, д.пед. н., професор

*Мелітопольський державний педагогічний університет імені Богдана
Хмельницького*

О.В. Манжула, аспірант

*Мелітопольський державний педагогічний університет імені Богдана
Хмельницького*

Ключові слова: професійна освіта, підготовка фахівців, цифрові ресурси, неформальна освіта, цифрові технології.

Сучасні тенденції деверсифікації та децентралізації освіти сприяють розвитку неформальної її складової, яка стає у нагоді у системі професійної освіти. Важливим аспектом у цьому напрямі стала поява в Законі про освіту поняття про неформальну освіту, яка здобувається, як правило, за освітніми програмами та не передбачає присудження визнаних державою освітніх кваліфікацій за рівнями освіти, але може завершуватися присвоєнням професійних та/або присудженням часткових освітніх кваліфікацій [2].

Філософсько-соціальні аспекти неформальної освіти представлені у роботах В.П. Андрущенко, О.В. Василенко та ін. Загальні питання неформальної освіти висвітлено Н. Терьохіною, Д.Д. Плинокосом, М.О. Коваленко, Л.Б. Лук'яною, Т.В. Ткач та ін. Компаративні дослідження з неформальної освіти здійснено такими науковцями як Гончарук А., Давидова В.Д., Шапочкіна О.В. та ін. Часто освіту дорослих пов'язують з освітою дорослих (О.В. Аніщенко, Вовк М.П., Ходаківська С.В.) та ін. Теорія і практика організації неформальної освіти майбутніх соціальних педагогів була досліджена Н.П. Павлик. Сучасні підходи організації неформальної освіти в процесі підготовки майбутніх вчителів у ЗВО описано В.І. Одарченко, О.В. Кузнецовою, О.М. Акімовою. З філософської точки зору можна визначити неформальну освіту як освіту, яку людина програмує й здобуває для себе відповідно до власно ідентифікованих інтересів та потреб [1].

Однак педагогічні засади використання ресурсів неформальної освіти у професійній підготовці майбутніх фахівців з цифрових технологій наразі залишаються мало вивченим та недоопрацьованим питанням. Наш внесок у розуміння сутності неформальної освіти ґрунтується на уявленні про те, що студенти тепер мають багато можливостей для підключення до простору інформації, спілкування, навчання та освіти за допомогою інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ), які стають все більш доступними для освіти та суспільства в цілому.

Ще 10 років тому, як зазначав В.П. Андрущенко, оптимальної моделі освіти для неформальної освіти в Україні не було створено [1]. Наразі українські ресурси неформальної освіти швидко розвиваються: з'явилися українські портали масових курсів, сертифікаційних курсів різних фірм та організацій. Все це надає шанси урізноманітнити та осучаснити процес

професійної підготовки майбутніх фахівців з цифрових технологій. Зарахування навчання результатів неформальної освіти занотовано у багатьох закладах вищої освіти України. У процесі підвищення кваліфікації педагогічних працівників теж знайдено механізми їх визнання.

На основі аналізу наявних ресурсів та інформації у мережі інтернет ми здійснили пошук та класифікували цифрові ресурси неформальної освіти на такі групи: ресурси з видачою сертифікатів (Prometheus, Coursera) та без видачі сертифікатів (Youtube,). Інше групування ми зробили за призначенням ресурсів неформальної освіти і виділили такі групи ресурсів:

- 1) портали масових освітніх дистанційних курсів (Prometheus, Coursera, Khanacademy),
- 2) онлайн платформи університетів з відкритим доступом до навчальних матеріалів (FutureLearn, EdX.org),
- 3) навчальні Інтернет-ресурси для освітян (Osvitoria, EdEra),
- 4) освітні платформи для вивчення комп'ютерних технологій (Codecademy, Udacity, Udemy),
- 5) портали он-лайн курсів (Campster, Canvas),
- 6) відео-канали (на Youtube, Creative Practice),
- 7) канали (групи) в месенджерах (Osvitoria, EdEra),
- 8) сторінки чи групи в соціальних мережах,
- 9) e-mail розсилки (World Economic Forum Strategic Intelligence, McKinsey Daily Read),
- 10) онлайн платформа репетиторів (Preply, Lingoda),
- 11) онлайн майданчики для самоосвіти (Duolingo, Busuu),
- 12) онлайн-школи (NewLook.SMM, EnglishDom).

Крім використання онлайн ресурсів у неформальній освіті, використання мобільного навчання як стратегії для досягнення освітніх цілей і сприяння розширенню освітніх можливостей студентів зараз розвивається завдяки створенню освітніх мобільних додатків[3].

Отже, неформальна освіта ввійшла у процес професійної підготовки майбутніх спеціалістів не лише на законодавчому рівні, а й отримала підтримку як з боку різних ІТ-компаній та організацій, що надають освітні послуги, так і у закладах вищої освіти, які задокументували визнання результатів неформальної освіти в офіційних документах. Зроблений перелік і класифікація не претендує на вичерпність, і потребує подальших досліджень як на теоретичному так і на практичному рівнях.

Список використаних джерел

1. Андрущенко В. П. Філософія неформальної освіти: проблеми та перспективи розвитку. Вища освіта України. 2013. № 4. С. 5–9.
2. Закон України «Про освіту. Відомості Верховної Ради (ВВР). 2017. № 38-39. С.380. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19>.
3. Осадча К.П., Конюхов С.Л., Сіциліцин Ю.О., Чорна А.В. Мобільні технології у процесі підготовки майбутніх фахівців технічних спеціальностей. Перспективи розвитку машинобудування та транспорту-2019: зб. тез доп. I-ї Міжнар. наук.-тех. конф. Вінниця, 2019. С. 361-363.